

Noviny, které
mají hlas...

Noviny, s nimiž dáte
o sobě vědět!

www.svobodnyhlas.cz

svobodný

hlas

radio
most
96.8 fm
Lounsko

**Uvnitř
čtete:**

**Na úřadu práce
se předávala
osvědčení
absolventům
Projektů Most
str. 2**

**Malířku
a sochařku
Jitku Kůsovou
fascinují nahá
lidská těla
str. 3**

**Profesionální
kinař Jan Jíra
z Loun bude
za dva dny
jubilanem
str. 5**

Jaké to je ve světě za světem

O víkend jsem se vypravila s přáteli do Vídně na výstavu Marca Chagalla. Dlouho jsem nikde nebyla a těšila jsem se, až uvidím opačný konec Sudet, českou Itálii, Pálavu a Mikulov, odkud jsem kdysi třídnímu profesoru poslala pohlednici obřího sudu s textem: „Největšímu znalci ten nejhezčí pohled na Mikulov a okolí.“

Vybavila se mi i státní hranice ČSSR – rozoraný pás země, provázený vysokánskými ploty, ostnatými dráty a zátarasy, které se táhly podél celé trati. Tentokrát jsme kdysi nepřekonatelnou hranici přešli bez obstrukcí. Celníci jen zkontrolovali občanky a pasy, zda počet dokladů odpovídá počtu lidí v autě, a jeli jsme. Do někdejšího světa za světem.

Před námi se otevřela široká rakouská krajina. Tak jsme se čtyřicet roků nemohli. První, co se na obzoru vyježilo, byly obří sloupysvrtulemi. Za nimi další park větrných elektráren a za ním nekonečné moře parků větrných elektráren, a bylo to ošklivé. No nazdar, jestli si to doma taky takhle zazdíme. V duchu se omlouvám sloupům vysokého napětí, které se proti těmto gigantickým trifidům jeví jako cudná prdítka.

V rakouské metropoli jsem zase pochopila, proč babička říkávala, že Vídeň je největší české město. Opravdu na mne působila jako povětší důsledně klasicistní Praha bez starších památek. Také na domovních zvoncích byla spousta českých jmen. Vždyť i jejich slavný excentrický architekt a filosof se prý původně jmenoval Friedrich Stowasser, aby se poněmčil na Hundertwasser.

A ještě jeden poznatek. Kdysi osobitá předměstí se postupně mění na uniformní sídla supermarketů. Začíná být úplně jedno, zda jste v Čechách nebo Rakousku. Jen vzdálenost od Kauflandů a Tesců a od Lidlů k Billám se různí.

Byla jsem té cestě vděčná. Když jsem se vracela a spatřila panorama lounských kopců, došlo mi, že pokud z domova nevytáhneme paty, chybí nám srovnání. Často si ani neuvědomujeme, jakou jsme tady u nás obklopeni krásou. Měli bychom si ji více chránit.

Květa Tošnerová

Za pacienty vás nepustí

OKRES LOUNY (r) - Chřipková epidemie už propuká i na našem okrese. Nemocnice vyhlašují zákaz návštěv. „V lounské nemocnici sv. Alžběty platí zákaz návštěv kvůli chřipce od středy 7. února. Tento zákaz platí až do odvolání,“ uvádí mluvčí nemocnice Jiří Menoušek. Žatecká nemocnice zakázala návštěvy už od pondělka 5. února. V nemocnici v Podbořanech v pondělí 5. února telefony mlčely.

Katharina Karner a Zbyněk Havlín na své vernisáži také dostali dárečky – pro štěstí.

Hejtman je okouzlen Českým středohořím

■ **Rakouská malířka, jež vystavuje v XXL, věnuje návštěvníci ženský akt**

LOUNY (bal) - Vernisáž dvojvýstavy Celé v bílém/Mezi muži mladé Rakušanky Kathariny Karner a jejího přítele rodilého Pražana Zbyňka Havlína přilákala v pátek 2. února do lounské Galerie XXL řadu hostů včetně hejtmána Ústeckého kraje Jiřího Šulce s chotí.

Ještě než se všichni přesunuli do 1. patra, kde vystavuje Katharina, v přízemí (kde jsou obrazy Zbyňka) pan hejtman převzal od akademického malíře Milana Periče obraz, který vznikl na loňském sympoziu Krajina Ústeckého kraje. Šulcovu kancelář zkrášlil plátno s krajinou Českého středohoří, jehož odhadní cena se pohybuje kolem 70 tisíc korun. Dar je poděkováním za to, že Ústecký kraj finančně podpořil výstavní činnost Galerie XXL

a přispěl na konání výtvarného sympozia. „Rád bych si pořídil ještě jeden obraz téhož autora i domů. Středohoří obdivuji. Jak jsme jeli sem, byl jedinečný západ slunce mezi kopci,“ rozplýval se Jiří Šulc. „On je romantik!“ - vydechla obdivně jeho žena Andrea, která je herečkou v mosteckém divadle.

(dokončení na str. 2)

Hodiny na věži postoloprtského kostela potřebují nový mechanismus

■ **Digitální přístroj jako mají v Blažimi, by ušetřil spoustu schodů a starostí**

POSTOLOPRTY (bal) - Věžní hodiny na postoloprtském kostele Nanebevzetí Panny Marie ne vždy ukazují přesný čas. Během dvaceti let nejméně pětsetkrát zdolal pokaždé zhruba tři sta dřevěných schůdků na kostelní věž farář Rudolf Prey. Hodiny na mechanický pohon od firmy Elekon z Vyškova udržoval, seřizoval a uváděl do chodu, kdykoli se zastavily. A jelikož se poslední dobou porouchávaly dost často - při výpadku elektriny, když na ručičky ciferníku usedl pták nebo i kvůli zastaralosti mechanismu, je zapotřebí opatřit nový, nejlépe digitální.

Jiří Prey musí kouzlit s kyvadlem pro správný chod mechanického stroje

farnost Postoloprty požádala městský úřad, přijde na 76 tisíc korun. Zajistila by ho stejná firma Elekon. Obměna stroje by ji trvala nejvýš tři týdny. Město ale doposud nemá schválen rozpočet, proto radní usnesli, že „žádost nebude zařazena k profinancování z důvodu dosavadního neschválení rozpočtu města na rok 2007“ a toto písemně sdělili i panu farářovi. Vedení města zároveň chce, aby se i farnost nějakou částkou podílela.

Před několika dny jednal Rudolf Prey se starostou Miroslavem Hylákem. „Sdílel jsem mu, že ze své strany uvolníme 10 tisíc korun. Přislíbil, že to budou projednávat. Zčásti protihodnotou by mohl být stávající stroj. Jeho nynější cena je asi 30 tisíc. Uvidíme, snad ten příslib pan starosta zpátky nevezme. Pokud nám město nevyhoví, nemám sílu se odvolávat, ale zároveň si neumím představit, že by na věži kostela hodiny nebyly. I takový názor jsem totiž zaslechl,“ přemítá pan děkan.

Sám už se do věže kvůli zdravotním problémům nedostane, takže nás k hodinovému stroji zavedl jeho starší bratr Jiří Prey, původním povoláním nástrojář. Bydlí v Blažimi, stará se také o tamní kostel a když je třeba, bratřovi

s provozem hodin pomůže. „Blažimský kostel má právě elektronický systém hodin. Ten sám kontroluje přesnost času, reaguje na přechody ze zimního na letní a naopak. Provoz je nenáročný, všechno řídí mikroprocesor, zkrátka elektronika,“ usmívá se Jiří Prey. Vystoupali jsme s ním také k blažimské časomíře, abychom viděli rozdíl.

Výhoda elektronického zařízení spočívá i v tom, že je schopno ovládat elektrický pohon zvonů.

„Na zvonici v Postoloprtech bratřovi pomáhají děti z farnosti - rády vybídnou a zvon rozeznají, ale z hlediska bezpečnosti to není řešení právě optimální. Doufám, že se děkanství podaří získat peníze a nový elektronický mechanismus bude instalován. Kostelní ciferník je na rozdíl od radničního vidět hodně daleko. Věžními hodinami se řídí i přespolní, kteří čekají na autobus, proto by bylo záhodné, aby ukazovaly čas přesně,“ přeje si pan Jiří Prey.

Provoz i vzhled elektronických hodin je mnohem prostší